

Jacek Augustyniak

1932–2000

Jacek Augustyniak urodził się 25 maja 1932 roku w Wągrowcu jako syn Zygmunta i Kazimiery z domu Jędrzejewskiej. Rodzice byli nauczycielami. Do szkoły średniej uczęszczał w Wągrowcu, tam też otrzymał świadectwo dojrzałości w 1949 roku. Następnie podjął studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu. Ukończył je w 1955 roku, uzyskując magisterium z towaroznawstwa.

W okresie studiów, od 1 kwietnia 1953 roku do 1 marca 1954 roku, pracował jako kontraktowy referendarz w Wydziale Handlu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu. We wrześniu 1954 roku rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Handlowo-Towaroznawczym WSE w Katedrze Chemii Ogólnej. Ponadto w latach 1956–1960 pracował dodatkowo na pół etatu w Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu jako starszy asystent. Po zmianie struktury organizacyjnej Uczelni został w marcu 1957 roku starszym asystentem w Katedrze Chemii na Wydziale Towaroznawstwa. Był adiunktem od stycznia 1962 roku do lutego 1969 roku.

Doktoryzował się w 1961 roku na UAM na podstawie rozprawy *Badania nad budową konglutyny*, otrzymując stopień doktora nauk przyrodniczych na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii. Jego promotorem był prof. Maciej Wiewiórowski. Po doktoracie w lutym 1962 roku uzyskał roczne stypendium naukowe National Research Council of Canada i wyjechał na studia do Ottawy.

Pracując w WSE, prowadził, wraz z prof. Wiewiórowskim, szerokie badania metodyczne nad elektroforezą w zastosowaniu do analizy aminokwasów i białek roślinnych. Wyizolował z nasion łubinu konglutyny B i określił jej stałe fizykochemiczne oraz C- i N-końcowe aminokwasy. Rezultaty tych badań były publikowane w pracach zbiorowych w „Rocznikach Nauk Rolnych” oraz w „Acta Biochimica Polonica” w latach 1956, 1958 i 1959. Następnie sam zajął się białkami złożonymi, występującymi w żółtku jaja kurzego. Określił skład frakcji lipoproteidowej oraz wyznaczył najważniejsze stałe fizykochemiczne. Wyniki tych badań przedstawił w pracy habilitacyjnej *Badania nad budową lipoproteidu o małej gęstości z żółtka jaja kurzego* (ZN WSE, Poznań 1968). Habilitował się 26 czerwca 1968 roku na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UAM, uzyskując stopień naukowy docenta nauk przyrodniczych w zakresie biochemii.

Po 15 latach pracy w WSE w marcu 1969 roku został przeniesiony na UAM do Katedry Biochemii na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi. W 1972 roku skierowano go do pracy naukowej w Międzyuczelnianym Instytucie Biochemii w Poznaniu. Pełnił tam funkcję zastępcy dyrektora Instytutu. 1 października 1976 roku został kierownikiem Zakładu Biochemii Instytutu Biologii UAM. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk przyrodniczych uzyskał 29 października 1977 roku, a stanowisko profesora zwyczajnego w 1988 roku. W latach 1985–1988 pełnił funkcję dziekana Wydziału Biologii na UAM. W 1993 roku został dyrektorem nowo utworzonego Instytutu Biologii Molekularnej i Biotechnologii.

Prowadził szeroką współpracę naukową z Zakładem Genetyki PAN w Poznaniu i Instytutem Biochemii i Biofizyki PAN w Warszawie. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Biochemicznego i zastępcą przewodniczącego Poznańskiego Oddziału tegoż Towarzystwa. Był także członkiem Komitetu Biochemii i Biofizyki PAN, członkiem Prezydium Komisji Nauk Chemicznych Poznańskiego Oddziału PAN oraz członkiem Prezydium Komisji Biologii Molekularnej Poznańskiego Oddziału PAN.

Wypromował 18 doktorów, z których wielu jest profesorami. Był także promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich.

Zmarł nagle, w pełni sił twórczych, 1 sierpnia 2000 roku w Suchym Lesie. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Morasku.

Zdzisława Drozdowska